

[Bakholt]

man faktisk have fordelt de penge, man ønsker at opkræve, over hele spekteret og ikke ensidigt lægge afgifterne på øl. Man burde have taget vin og spiritus med også. Det er det, jeg bebrejder regeringen, og bl.a. derfor stemmer vi imod. Hertil kommer, at den øvrige del af pakken er uspiselig for socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg tror ikke, ret mange blev meget kloge af det meget indviklede svar, hr. Bakholt gav. Jeg skal ikke bidrage til forvirringen, men jeg kunne måske bidrage til en afklaring ved at gentage det enkle spørgsmål, om socialdemokratiet ikke betragter afgifter på øl f.eks. som et led i en fornuftig alkoholpolitik.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Det her har ikke noget med en fornuftig alkoholpolitik at gøre overhovedet. Det har noget at gøre med, at regeringen vil have nogle indtægter, og dem lægger man ret ensidigt. Det har intet med alkoholpolitik at gøre. Det er bare et spørgsmål om at få nogle penge ind, og så lægger man afgiftsforhøjelsen meget ensidigt på et dansk produkt, der hedder øl.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Stavad interesserer sig atter engang stærkt for de tal for skattetrykket, som skatteministeren har leveret i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Nu lader det jo til, at vi får lejlighed til at studere hele den problemkreds nærmere i udvalget, og jeg kan da allerede her sige, at det vil vi selvfølgelig også selv bidrage til, for der gør sig jo en række misforståelser gældende. Det har allerede tidligere været trukket frem her i dag, men lad mig bare endnu en gang sige, at de tal for skattetrykkets udvikling, som hr. Stavad her trækker frem, jo i meget høj grad er præget af nogle engangsforeteelser, som ikke er udtryk for, at den almindelige skatteyder mærker et større skattetryk her og nu. Men det får vi alt sammen lejlighed til at klare nærmere af i udvalget.

En anden side af debatten om skattetrykket, som hr. Stavad og socialdemokratiet

sjældent interesserer sig så stærkt for, er den udvikling, der har givet anledning til væksten i skattetrykket. For hvad er det nemlig, der er forklaringen på – eller en del af forklaringen på – den udvikling, vi kan notere? Ja, det er jo, at der i en årrække under skiftende, socialdemokratiske regeringer har været en meget, meget stærk vækst i de offentlige udgifter. Socialdemokratiet gjorde så det, at en stor del af denne udgiftsstigning blev finansieret ved hjælp af gældsstiftelse. Derved blev betalingen af udgifterne udskudt til en uvis fremtid, og det reelle skattetryk blev holdt kunstigt nede.

Hvis man ser på, hvordan skattetrykket udviklede sig under socialdemokratiske regeringer, og i den beregning tager hensyn til, at en stor del af udgifterne blev finansieret ved lånoptagelse, som jo bare er en udskudt skattebetaling, vil vi opleve, at aldrig i historien har væksten i skattetrykket været så stærk som under socialdemokratiske regeringer.

Nu forstod jeg på hr. Stavad, at han var kommet til side 10 i den budgetredegørelse, som vi har modtaget i formiddags. Vi andre er nået lidt længere, og hvis hr. Stavad slår op på side 35 i den samme budgetredegørelse, vil han se en meget god illustration af det, som jeg lige netop har trukket frem. På side 35 i budgetredegørelsen er der nemlig nogle tal for, hvordan statens udgifter har udviklet sig før 1982 og efter 1982, og det er jo udviklingen i udgifterne, der er afgørende for, hvordan skattetrykket vil udvikle sig i fremtiden. Der kan vi se, at udgiftstrykket simpelt hen satte Danmarksrekord i 1982, hvor de statslige udgifter udgjorde 36,4 pct. af bruttonationalproduktet. Siden er udgiftstrykket faldet, og forventeligt vil det falde yderligere også i de kommende år, hvis regeringen får mulighed for at fastholde den udgiftspolitik, der er lagt op til. Det, man kan sige, er altså, at med den økonomiske politik, som nu er tilrettelagt, er der al mulig udsigt til at undgå den kraftige stigning i skattetrykket, som ville have været en konsekvens af en fortsættelse af den politik, som socialdemokratiet stod for.

Hr. Stavad noterede ganske rigtigt, at hvis de skattepligtige indkomster stiger mere end reguleringstallet, så bliver der tale om, at man i gennemsnit skal betale lidt mere i indkomstskat i 1985, end man skal i 1984. Det er fuldstændig korrekt, men den konklusion,